

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **P. B.,**
Státní příslušnost Ukrajina
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2017, č. j. MV-120674-6/SO-2014

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaný“) zamítlo jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 31. 7. 2014, č. j. OAM-62281-19/DP-2012. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl podle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů,

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), ve spojení s § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. b) a § 46 odst. 7 písm. b) téhož zákona žalobcovu žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání.

2. Ze správního spisu k dané věci vyplynulo, že žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu manažer – účast v právnické osobě uděleného s platností od 22. 10. 2010 do 21. 10. 2012. Dne 5. 10. 2012 podal u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle § 44a odst. 1 zákona o pobytu cizinců.
3. Vzhledem k tomu, že k žádosti nebyly přiloženy všechny náležitosti požadované podle § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 46 odst. 7 a § 31 odst. 1 téhož zákona, správní orgán I. stupně dne 9. 10. 2012 žalobce vyzval k odstranění vad žádosti v souladu s § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Konkrétně se jednalo o cestovní doklad, doklad o zápisu do příslušného rejstříku, seznamu nebo evidence, doklad o cestovním zdravotním pojištění, doklady prokazující úhrnný měsíční příjem cizince a s ním společně posuzovaných osob v souladu s § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců a potvrzení finančního úřadu a správy sociálního zabezpečení o stavu závazků. Žalobci byla poskytnuta lhůta 30 dnů od doručení výzvy a byl poučen o způsobu odstranění zjištěných vad žádosti i o následcích jejich případného neodstranění.
4. Žalobce dne 23. 10. 2012 předložil cestovní doklad a dne 21. 11. 2012 zbylé doklady kromě dokladu o úhrnném měsíčním příjmu, přičemž požádal o prodloužení lhůty k jeho předložení. Správní orgán I. stupně jeho žádosti vyhověl.
5. Dne 24. 10. 2013 správní orgán I. stupně žalobce vyzval k vyjádření se k účelu pobytu a k odstranění vad žádosti a opětovně ho poučil o způsobu jejich odstranění. Dne 19. 12. 2013 žalobce předložil přehled předpisů a plateb pojistného ke dni 3. 12. 2013, platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za rok 2012 a doklad o cestovním zdravotním pojištění.
6. Vzhledem k tomu, že předložené doklady o úhrnném měsíčním příjmu účastníka řízení a s ním posuzovaných osob nesplňovaly požadavky § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců, správní orgán I. stupně žalobce vyzval dne 13. 1. 2014 k odstranění zjištěné vady a výslovně ho upozornil, že prokazovaný měsíční příjem je nedostatečný a že za společně posuzovanou osobu je považována jeho manželka, paní M. B.. Dne 2. 6. 2014 žalobce předložil platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za rok 2013.
7. Správní orgán I. stupně zamítl žalobcovu žádost rozhodnutím ze dne 31. 7. 2014, neboť nesplnil podmínku dosažení zákonem požadované výše úhrnného měsíčního příjmu dle § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců, tj. výše 17 051 Kč (částka životního minima společně posuzovaných osob ve výši 5 970 Kč + normativní náklady na bydlení 11 081 Kč). Při výpočtu prokázaného úhrnného měsíčního příjmu žalobce a s ním společně posuzovaných osob dospěl správní orgán I. stupně k částce 10 784 Kč měsíčně.
8. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 23. 8. 2014 odvolání, v němž namítal, že doložil platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za rok 2013 a dále doklad o zajištění ubytování s tím, že rodina platí za bydlení poměrnou částku 4 000 Kč. Nebyl

vyrozuměn o tom, že musí doložit nájemní smlouvu, ani že další příjmy může doložit manželka.

9. Dne 12. 5. 2017 byla žalovanému doručena plná moc k zastupování žalobce pro paní Helenu Trnkovou. Zástupkyně žalobce ve svém vyjádření uvedla, že do 30 dnů zašle doklady o aktuálním příjmu a podnájemní smlouvu. Do vydání napadeného rozhodnutí žalovaný tyto doklady neobdržel.
10. Žalovaný odvolání zamítl žalobou napadeným rozhodnutím s odůvodněním, že žalobce byl opakovaně vyzván k odstranění zjištěných vad a byl rovněž poučen o způsobu jejich odstranění. Výzvy obsahují jak poučení o možnosti prokázat skutečné náklady na bydlení, tak poučení o možnosti předložit doklady o příjmech všech společně posuzovaných osob, žalobce však tyto doklady nepředložil. Žalovaný považuje postup správního orgánu I. stupně za nadstandardně vstřícný a zcela v souladu s § 4 správního řádu.

II. Podání účastníků řízení

11. Žalobce v žalobě namítá, že správní orgány v rámci řízení o jeho žádosti postupovaly v rozporu s § 3, § 50 odst. 2 a 3, § 2 odst. 1 a 3 správního řádu. Dále uvádí, že opakovaně předložil doklad o zajištění ubytování s částkou úhrady ve výši 4 000 Kč a s tím související doklad o pravidelném měsíčním příjmu. Správní orgány přitom žalobci nesdělily, že je rovněž nutné doložit nájemní smlouvu. Žalobce se opakovaně informoval u správního orgánu I. stupně, který mu však sdělil informace pouze ústně a nepostupoval v souladu se zásadou součinnosti. Žalobce jako důkaz předkládá podnájemní smlouvu ze dne 1. 3. 2017. Žalobce na území České republiky pobývá již řadu let a plní své zákonné povinnosti. Rovněž připomíná, že v souladu s nálezem Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 150/99 je třeba při aplikaci práva vycházet z individuálních rozměrů každého případu, které jsou založeny na zjištěných skutkových okolnostech.
12. Žalobce žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval svoji argumentaci obsaženou v odůvodnění napadeného rozhodnutí a dodal, že ve výzvě ze dne 9. 10. 2012 byl žalobce výslovně poučen o možnosti prokázat úhrnný měsíční příjem doklady o příjmu všech společně posuzovaných osob i o tom, co tvoří skutečné náklady na bydlení, tj. nájemné + platby za energie a služby. Stejně poučení obsahují i výzvy ze dne 24. 10. 2013 a 13. 1. 2014. Žádný z předložených dokladů o ubytování neobsahuje prokázání nákladů na bydlení. V dokladu o zajištění ubytování ze dne 19. 8. 2014, přiloženému k odvolání manželky žalobce (paní M. B.), je uvedeno, že se manželka podílí na společném nájmu částkou 4 000 Kč měsíčně, tento údaj však nelze považovat za prokázání skutečných nákladů na bydlení společně posuzovaných osob.
14. Žalovaný žádá, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

15. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
16. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je

vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

17. Dle § 44a odst. 3 věta druhá zákona o pobytu cizinců „na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36 a § 46 odst. 3 a 7 vztahují obdobně“.
18. Dle § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců „dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37)“.
19. Dle § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců „ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza“.
20. Dle § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců „k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území nebude nižší než součet částek životních minim cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob; společně posuzovanými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona o životním a existenčním minimu za podmínek uvedených v § 4 odst. 2 a 3 zákona o životním a existenčním minimu; za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi (...)“.
21. Dle § 82 odst. 4, věty první správního řádu „k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve“.
22. Dle § 174a „při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště“.
23. Podstata sporu v dané věci spočívá v otázce, zda správní orgány postupovaly v souladu se zákonem a zásadou součinnosti dle § 4 správního řádu, když zamítly žalobcovu žádost pro neprokázání minimální výše jeho měsíčního příjmu. Soud přitom dospěl k závěru, že správní orgány v daném řízení nepochybily.
24. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce dne 5. 10. 2012 podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, která neobsahovala všechny zákonem předepsané náležitosti. Z toho důvodu správní orgán I. stupně dne 9. 10. 2012 vyzval žalobce k doplnění žádosti a podrobně ho poučil, jakým způsobem může vytýkané nedostatky odstranit. Ve výzvě mj. uvedl, že je žalobce povinen předložit doklady prokazující úhrnný měsíční příjem cizince a s ním společně posuzovaných osob ve smyslu § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Dále zdůraznil, že pro tyto účely je vhodné

„doložit všechny měsíční příjmy, kterých žadatel i ostatní společně posuzované osoby dosahují. Výše požadovaného úhrnného měsíčního příjmu pro účely prodloužení povolení k pobytu se odvozuje od počtu společně posuzovaných osob a jejich věku a lze ji vypočítat z částek uvedených v příloze. Stejně tak je v příloze vymezen okruh osob považovaných pro tyto účely za společně posuzované osoby“.

25. V příloze k výzvě ze dne 9. 10. 2012 je pak konkrétně popsáno, kdo je považován za společně posuzované osoby, výše částek životního minima a normativních nákladů na bydlení. Taktéž je v příloze vysvětleno, jakým způsobem se vypočítá úhrnný měsíční příjem žadatele a s ním společně posuzovaných osob, přičemž *„pokud cizinec věrohodně prokáže částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob, započítá se namísto částky nejvyšších normativních nákladů na bydlení částka skutečných odůvodněných nákladů“*. Dle přílohy *„skutečné náklady na bydlení tvoří nájemné nebo jiná částka placená za poskytnutí ubytování a dále náklady za plyn, elektřinu, vodné, stočné, odvoz odpadu a centrální vytápění nebo za pevná paliva, pokud tyto náklady za plnění poskytovaná v souvislosti s užíváním bytu nebo jiného prostoru určeného k bydlení nejsou zahrnuty do nájemného popř. do částky placené za poskytnutí ubytování“*.
26. Obdobné poučení obsahuje výzva ze dne 24. 10. 2013, v níž je nadto výslovně specifikováno, že společně posuzovanými osobami je v případě žalobce jeho manželka, paní M. B. V další výzvě ze dne 13. 1. 2014 správní orgán I. stupně žalobce opětovně vyzval k předložení dokladů prokazujících úhrnný měsíční příjem a vysvětlil, že vadu žádosti spatřuje ve skutečnosti, že *„byl doložen pouze doklad o příjmu účastníka řízení a nikoliv společně posuzované osoby a příjem samotného účastníka řízení neodpovídá výši požadované v ust. § 46 odst. 7 písm. b) zák. 326/1999 Sb.“*.
27. Žalobce k žádosti předložil jako doklad o zajištění finančních prostředků platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2012 a 2013 a doklad z Pražské správy sociálního zabezpečení o výši zaplaceného pojistného na sociální zabezpečení a na státní politiku zaměstnanosti za zdaňovací období 2012 a 2013. Žádné doklady prokazující příjem žalobcovy manželky žalobce nepředložil.
28. Vzhledem k tomu, že při výpočtu prokázaného úhrnného měsíčního příjmu žalobce a s ním společně posuzovaných osob dospěl správní orgán I. stupně k částce 10 784 Kč měsíčně, zamítl žalobcovu žádost pro nesplnění podmínky stanovené v § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců (tato částka měla dosahovat min. výše 17 051 Kč).
29. S ohledem na výše uvedenou rekapitulaci správního spisu soud nemůže souhlasit s žalobní námitkou, že žalobce během řízení veškeré doklady předložil a správní orgány mu neposkytly dostatečné poučení. Správní spis sice obsahuje potvrzení o zajištění ubytování vystavený pro žalobce dne 13. 9. 2012 a dále dne 19. 8. 2014, který žalobce doložil spolu s odvoláním. Ovšem ani z jednoho z těchto dokumentů není patrné, jaká je výše nájemného. Správní orgány přitom žalobce opakovaně poučily, co je považováno za „skutečné náklady na bydlení“ a že je jejich výši třeba věrohodně prokázat. Taktéž žalobci sdělily, že výše jeho doložených příjmů není dostatečná a je třeba předložit doklady prokazující příjem jeho manželky. Nadto k žalobcově žádosti opakovaně prodloužily lhůtu k předložení požadovaných dokladů; rozhodně tedy nelze tvrdit, že se k žalobci nechovaly vstřícně a porušily zásadu součinnosti.
30. Žalobcova manželka, paní M. B., sice spolu s odvoláním proti rozhodnutí o zamítnutí její žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití

s manželem předložila doklad o zajištění ubytování ze dne 19. 8. 2014, dle něhož se na společném nájmu bytu podílí částkou 4 000 Kč měsíčně. Soud však zdůrazňuje, že se jednak jednalo o samostatné správní řízení o žádosti paní B. a jednak správní orgán nebyl oprávněn k tomuto dokladu přihlídnout s ohledem na zásadu koncentrace řízení vyjádřenou v § 82 odst. 4 správního řádu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2009, č. j. 2 As 17/2009-60, či rozsudek téhož soudu ze dne 7. 11. 2012, 1 As 114/2012-27). Ani soud pak nemohl přihlídnout k podnájemní smlouvě ze dne 1. 3. 2017, kterou žalobce přiložil k nyní projednávané žalobě, neboť dle § 75 odst. 1 s. ř. s. soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

31. Konečně soud uvádí, že se správní orgány rovněž dostatečně zabývaly dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, neboť na str. 5 rozhodnutí o zamítnutí žádosti uvedly, že vztah žadatele k zemi původu není zásadním způsobem narušen a rozhodnutí nemá za následek oddělení žalobce od své manželky. Žalobce nadto ve svém odvolání uvedl, že na Ukrajině žije jeho dospělý ženatý syn.
32. Ke zcela obecné námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud stejně obecným způsobem dodává, že z rozhodnutí je patrné, na základě jakého ustanovení žalovaný rozhodl, z jakých skutkových okolností vyšel a jakým způsobem o nich uvažil. Tato námitky proto není důvodná.

V. Závěr

33. Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
34. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. dubna 2019

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu